देखाः धीतिह मण्डा सवा । कासपत्र हन् सर् सच-वंद्यक्षेत्र है। यदि द्यामध्यान । पर्वेषितिः सरेबरि !। अदैव जनावितिः खाखान काटां विचा-रका। दिकाली सुनवीं रब्बा तकाः प्रीतिकरीं प्ररास् तामुनं रह्नवर्षेष् धार्तित्रस्तरं सहस् । धाम्रस्तो यह्नानि ! वर्षसम्म विवेद्येव्" । अस्त्रीकरन्ते "पातु-बहें हा लच्चेक्यालका दोऽर्श्व वेद्वरिय । यत्तवमात्तत पापं तत्वारीय नगाति। बरवीरतः असमैर्वेडर्थ-विन हरेहिने। दर्धनात्रख हेनेथि ! नरकान्त्रिः प्रख्यप्रति । वन्द्रंपक्षाचि ''नार्व्येत भिर्मार्ट-यक्षेत्र भीतेस मनरेक्षवा । स्रोतेनोड च तक्केन वि-खरेम मचार्चवेत्'"। प्रयञ्चलारे प्रणवटले ^{१६} सङ्गने प्रतिते वांखाः शीर्षीया जनतृद्वितः। बाजातेरकृषंख् हो क्षित्रेमिषि चार्चतेत्"। बारदातास् "मिबनं भूमि-चंस्र अभिकेशदिदूषितस्। बाष्ट्रसृष्टं समाधातं त्यक्षेत् पर्वे विशं वया" । व्यक्षक्रके चत्रई व्यव्हे ''शेफाविका त कडूाएं शरत्यांचे प्रवस्ते । कव्यत न स्मृथेद्दे वि ! प्रायश्चिसन्त पूजनात् । नाचेयेद्रक्षलच्यो न तचीयमन्तिक च । सरवीरका माध्यस वन्त्र जीवस्य चैव कि। बाबरसा खवलसा रक्ष देवि। प्रवस्ते । योगिनीतन्ते 'विस्वपत् धनीपत् तमाबावननीदन्त्य ! व्यपान्नस्क्रपत्रव नुशं दूरीकारीव च । पुष्पाचामवसावे त फनान्यपि निवेद्येत्। फनानामधाभावे त ततात्रे पूजावे-खरिम्। अप्रयूजापुष्पञ्च तलैव चित्राख्य व नानूरं धक्रूरच चतर्विधम्। तथा बङ्क्षेट हे च शुद्धवृद्धश्च ध्रुश्चरि। पक्षे नी जोत्पन्ने देवि ! वसमन्दारकाञ्चने । साधवीहे ल्याबच गुप्तमेतहरार्चने"। दिवाराश्विमेदेन पृष्टाविणेनेच पूजनस्तां तनेव "कनकानि सुगन्तीनि राजी देवानि शकुरि ! | दिना चन्छानि पुष्पाचि दिना राह्मी च मिल्लिका । देवाचयस्य मुख्येण को देवं प्रतिपूजवेत । कान्वत्यं प्राप्त्रवात् सोडिंग दश यत्रीचि पञ्च खा देवता-विश्वेषे पुटाविश्वेषवस्त्रभवाचि मह्नेव "शिवे विवर्कयेत् कुन्दं नाचे माध्यं प्रभव्यते । एकोचे वर्जवेस्याध्यमघोतां तनर-न्नचा। इत्ये पान्त्राइ मन्द्रारं कनअञ्च तथेन च। महामध्या न तन्नी किरिष्टमां माजनन्मा। वन्त-जीवन होषच ररकाल म दावतेत्। यहाषां विस्वरमञ् जभीपतं तथैर च । जश्लाचे बर्जतेत् कार्य जी सक्तं शभी-मुम्पनम् । वाकीपुकां इत्यहस्य सत्यकां नहीव च ।

इनायी व प्रद्यास् सोबपुक्षः तथेर च | जिल्हारी पास्तम सन्यं गामसं तथा। विंगुसं सम्पनामास इन्हाक्त्रे वर्जवेतवा । खबर्मक्यपुणदाने दोघो वका वरा इ उनाच वाक्षेत्र संग्रेन पुञ्जेष वो बामचेवते जीव। पातकं तस्य अध्यामि तस्य च त यस्यरे!। नाइं हर्व विविद्यक्ताचि न च ते वै, मन विदाः । मर्चेशांग-पतेर्लं पत्र पिहिन्द्रशाहिषाः । पतिन नर्के चीरे रौरने तदवन्तरम् । धातातस्त च होतेस दृःखाणातभवन्ति च । वानरी इव वर्षीच शालीरच अवीदध । मूचकः पच-वमीख वजीवर्दे दाद्य । छानसैवार वमीण वर्ष वै यांमकृत् दः। श्रीच वर्षाच बहिनो सबस्त न रंचवः। स्तले कथितं अहे । इक्षं यन्भेडल रोकते । असमेख्य विधासाचि । एवपं दी न दहाति वै वराइइ॰। देवी पित्रह्वाचि वचा "पुलाचि देखा वेणाचाः प्रवाचि ऋणु संप्रति । बहुत्तेचीव मन्दारीः अन्द्युवाइरयद्येः। बर्शरार्कपुद्धेय शासमलेखाय-राजिते:। इसने: सिन्ध् पारैच वसीर्व दवनेताना ! बताभिन खादचेत दूर्वाच्च रेव कोपलेः। मञ्जरीनिः कुधानाच विस्त्वपत्नैः सुश्रीभभैः। पूज्यवेषुवैज्यार्थी देवी कामाध्यां विप्रतां तथा। चन्याच बाः चिवाहीली जायने उत्पन्नातयः । ता दूशाः ऋषु बीलं ने भवा देताल ! भैरव !। भालती जल्लिका जाती व्यविका साधशीलता । पाठवा करवीरल सवा तर्वारिका तथा। कुछावं तगरचीव वार्षेकारीऽथ रीचनः। चगरका-कातकी बाखवर्षरी मिल्लाका तथा। अभीका कोध-रिक्कावटक्षितिरीयसे !' विशेषण हो वर्ष पद्यो-त्यबन्धाद्याः । चेतान्ये सिचन्छे च प्रसाधः सदिरस्तवा। वनवासाध्य देवनी कुछदोऽय बद्धवः। क्तं कोक्यद्त्वैय सध्छको मिरिक्यिका। भाग-वेयरपुकानी केतका झिला तथा । दो छटा था जपूरच मनेषः याखसेव च। अपुरी चयपुरिक्ष् च भिर्दी पस्विधा तथा। एवसायुक्तनसुनैः पूक्रवेत् वरदां जिलास् वर्जनीययव्यं यथा "उप्पञ्च स्तिवस्थितं विशी खं अन्तरस्वम् । सक्ते गं मृतिकापूर्वं बल्लेन परिदर्जनेत् वाचितं परकीयञ्च तथा पर्यु वितञ्च यत् । बन्यख्ट पदास्त्र यहिन परिवर्जयेत् कालिका ए॰ ६८ ५ ६ च ०। के बदपूर्व ने प्रश्नतुष्पाचि यथा "ना खतीपतिका न्वंद यथिका चातिसस्तिका। पाटबाबरयोर्श्व अयास्वतिरेव